

شهید دیالمه: مطمئن باشیم در هر شغلی که هستیم اگر ذره ای «عدم خلوص» در ما باشد، امروز سقوط نکنیم، فردا سقوط می کنیم، فردا نباشد، پس فردا سقوط می کنیم؛ چون انقلاب هر زمان يك موج می زند و يك مشت زباله را بیرون می ریزد.

امام خمینی: مردم شجاع ایران با دقت تمام به نمایندگانی رأی دهند که... طعم تلخ فقر را چشیده باشند، و در قول و عمل مدافع اسلام پابرهنگان زمین... و مدافع اسلام ناب محمدی (ص) باشند.

۵ روز مانده تا روز انتقام از کفر و نفاق، تا انتخاب ملت

ویژه نامه تحلیلی خبری نشریه سوزنبان، شماره ۸۶، ۵ اسفندماه ۱۴۰۲

مملکت نامه ۲

MAMLEKAT PAPER

روزنامه سیاسی انتخاباتی صبح دانشگاه قم

شهید بهشتی:

را به مجلس راه ندهید

ایدئولوژی مجلس در حال مرگ است

صفحه ۲

از یک پست تا یک فاجعه

نگاهی به نقش آفرینی سلبریتی‌ها در مسائل کشور

صفحه ۲

مردم سالاری دینی

تجربه حکمرانی مردم سالاری دینی در جمهوری اسلامی ایران

صفحه ۲

پس از افتتاح جاده دانشگاه قم - سازمان برنامه و بودجه، همینک؛ **افتتاح فاز دو اتوبان دانشگاه قم - بهارستان**

پیام دانشجویان به ریاست دانشگاه

آیا احمدحسین شریفی در دام انتصابات خود افتاده است؟

کرسی کنشگران سیاسی را دنبال می کنند، تصویری زشت در این پازل است؛ آفتی برای علم و دانشگاه است. نتیجه این کنش نامعقول بی مسئولیت و بی غیرت نشان دادن علم در قبال جامعه‌ای است که زخم خورده روزگار می باشد.

در ریشه‌یابی این مسئله به سرنخ انتصابات می‌رسیم؛ پرسش ایجاد می‌شود که هدف از این انتصابات رزومه سازی برای مجلس شورای اسلامی و دولت

نفسشان طغیان کرده و با ابزار علم به دنبال تسخیر اثر انگشت دانشجویان هستند.

در گوشه کنار این پازل ما شاهد طعمه شدن صحن مقدس دانشگاه و سوء استفاده از نیت پاک دانشجویان به وسیله برگزاری دوره‌ها و اردوهای اسما اقتصادی که حاصل آن شهرت استادان و پژوهشکده‌های سیاسی‌شان است بوده‌ایم.

اینکه امروز کنشگران علمی،

جناب آقای دکتر شریفی، رئیس محترم دانشگاه بین المللی قم؛

سلام علیکم

در این واپسین روزهای سیاسی - انتخاباتی کشور به خودمان گفتیم چند خطی از آثار این فضا در دانشگاه برای شما بنویسیم، امیدواریم این زبان کفن پوش، نویسنده خوبی باشد...

امروز که پازل‌های این فضای (علمی - سیاسی - انتخاباتی) در مقابل چشمانمان تقریباً تکمیل شده است؛ نشان از آن دارد که دانشگاه عزیز ما در تسخیر جماعت سیاست بازان است؛ کسانی که امپریالیست

می باشد یا مدیریت مطلوب دانشگاه؟! یا شاید خود شما هم در دام اطمینان به افرادی که مسئولیتشان را مانند مسافرخانه‌ای بین راهی در جاده دانشگاه قم - بهارستان می بینند.

کسانی را می بینیم که امروز به برکت انقلاب اسلامی به جایگاهی رسیده‌اند ولی نگاه گزینشی و در مواردی منفعت جویانه به مبانی انقلاب دارند.

و چه صد حیف که سوزن‌بانی که به تازگی از بند تعلیقات رهایی جسته است قصد افشاگری اتهامات و اسامی را ندارد تا زمانی که وجدان عدالتخواهان را برانگیزد...

CELEBRITY

از یک پست تا یک فاجعه

نگاهی به نقش آفرینی سلبریتی‌ها در مسائل کشور

زمستان ۲۰۱۱، شعله‌های آتش فتنه‌ای عظیم در سوریه در حال گرفتن است؛ به شمار اعتراض‌کنندگان به حادثه‌ای که هیچ‌گاه اثبات نشد افزوده می‌شود، رسانه‌های غربی مدام در این آتش می‌دمند، در این میان خیلی از سلبریتی‌های سوری از هنرمند تا ورزشکار از اعتراضات حمایت کرده و به آن پیوسته‌اند. می‌خواهند دنیا صدای اعتراضشان را بشنود! «عمر السومه»، «فراس الخطیب» و «عبدالباسط الساروت» از جمله فوتبالیست‌های مشهوری هستند که جلوی حکومت، شمشیر را از رو کشیدند و حالا عده بیشتری به جمع مردمی که معترض‌اند، پیوسته‌اند. تسلیحات و ادوات نظامی در میان بعضی جمع‌ها که اعتراضشان بوی خون می‌دهد،

در حال توزیع است. دیری نگذشته، اکنون جنگ داخلی تمام‌عیار، گریبان این سرزمین را گرفته است. معترضین طرفداران حکومت را سر می‌برند و از پخش تصاویر این جنایات ابایی ندارند. بعضی سلبریتی‌ها مثل عمر السومه و فراس الخطیب از تصمیم اشتباه خود برمی‌گردند، اما عده‌ای همچنان به حمایت و حتی به مبارزات مسلحانه ادامه می‌دهند. حالا استکبار به رهبری آمریکا فرصت را برای رونمایی از نسخه ابداع شده جدید القاعده، یعنی داعش، هموار می‌بیند و نه تنها سوریه بلکه جهان با وحشتی نوین و به بی‌رحم‌ترین شکل خود روبه‌روست.

این ماجرای تلخ با یک نقش آفرینی مهم و استراتژیک همراه بود، نقش آفرینی گروهی به اصطلاح سلبریتی که محبوبیت زیادی بین مردم دارند و خواسته یا ناخواسته بازیچه دستان کشورهای به دنبال سلطه قرار می‌گیرند. اما در ایران این سناریو مقداری متفاوت است، تحلیلگران و استراتژیست‌های غربی به خوبی می‌دانند که مردم ایران آشوب و جنگ داخلی را به هیچ وجه بر نمی‌تابند، از این رو از نقش سلبریتی در مدیریت افکار عمومی، بیشتر در عرصه‌های دیگر استفاده می‌کنند، یکی از آن‌ها بزنگاه‌های حساس زمینه‌ساز تصمیم‌گیری‌های

کلان برای مسائل سیاسی کشور است. دشمن خوب می‌داند که پشتوانه مردمی و مشارکت در انتخابات برای مسائل داخلی و خارجی هر کشوری از جمله ایران بسیار حیاتی است.

و اما تأثیرگذاری سلبریتی‌ها؛ یک مثال از عمق تأثیرگذاری سلبریتی‌ها همین قضیه اخیر که تبلیغ یک برند تلفن همراه، ادعای یک شرکت را در پی داشت، فلان مدل تلفن همراه با قیمتی بسیار پایین‌تر از قیمتی که شرکت سازنده اعلام می‌کند به مشتری می‌رساند، به واسطه حمایت و تبلیغات سلبریتی‌ها توانستند با اعتمادی که به آن‌ها وجود داشت پیش‌فروش کنند، ولی دیگر محصولی در کار نبود! سلبریتی‌ها محبوبیت و دنبال‌کننده‌های زیادی دارند، چه در فضای مجازی و چه در فضای حقیقی.

آیا اصلاً باید از نظرها و سوگیری‌های آن‌ها در هر مسئله‌ای تبعیت کرد؟ آیا باید سرنوشت زندگی خود به ویژه مهم‌ترین بخش‌های آن که یکی از مظاهرش تعیین سرنوشت سیاسی و به تبع آن سرنوشت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور به واسطه انتخابات است را به اعلام نظر دیگران واگذاشت و خود را از اندیشه و تحقیق برای انتخاب درست برای زندگی خودمان کنار بگذاریم؟

ابتدا طبق معیارهای لیبرال دموکراسی غربی و تعریف آن‌ها کشور ما را اصلاً مردم سالار و مردم نهاد نمی‌دانند.

دوماً، بنا بر اصل تجربه حکمرانی، این اصل به این معنا که حکومتی در بدو تشکیل، اساساً نمی‌تواند کاملاً طبق سیستم حکمرانی ایده‌آل انتخابی خود عمل کند. بلکه باید از رهگذر سال‌ها تجربه مشارکت مردم در قدرت بگذرد که به سیستم حکمرانی خود دست پیدا کند.

برای مثال در انقلاب فرانسه، اولین جمهوری فرانسه با معیار جمهوری‌های امروزی بسیار تفاوت داشت. جمهوری که پس از آن ناپلئون قدرت را قبضه می‌کند، و یا در انقلاب آمریکا، پس از سال‌ها جنگ داخلی و اختلافات به آمریکای فدرال امروزی تبدیل شد. که این کشورها مدعی دموکراسی و مردم‌سالاری در دنیا هستند.

جمهوری اسلامی ایران تازه چهل و پنج سال است که حکومت می‌کند. و برای رسیدن به مردم‌سالاری دینی بسیار زمان نیاز دارد، راه رسیدن به این مردم‌سالاری دینی، مشارکت در قدرت است که از رهگذر انتخابات عبور می‌کند.

مردم سالاری دینی

تجربه حکمرانی مردم سالاری دینی

در جمهوری اسلامی ایران

بخشیده‌اند، اراده مردم باید از چهارچوب شریعت عبور کند و اعمال شود.

مردم ایران از سال ۵۷ و با انقلاب اسلامی به دنبال مردم‌سالاری نبوده‌اند؛ بلکه از زمان تشکیل اولین مجلس شورای ملی مشروطه در دوران قاجار سعی در شکل‌گیری یک مردم‌سالاری داشته‌اند. مردم ایران از دوران مشروطه قاجار تا مجالسین پهلوی و شرکت و تحریم آن، در نهایت با انقلاب اسلامی به مردم‌سالاری دینی جمهوری اسلامی رسیدند.

اما چرا با گذشت چهل و اندی سال این مردم‌سالاری دیده نمی‌شود؟ چرا فکر می‌کنیم کشور ما به مردم‌سالاری نرسیده است؟

چرا مجلس به مجلس، مجلس‌ها در نظرها ناکارآمدتر و پرحاشیه‌تر و حتی بی‌خاصیت‌تر جلوه می‌شوند؟ چرا نمایندگان عملکردشان تغییر می‌کند؟ چرا مشارکت‌ها در انتخابات متغیر است و کمتر و بیشتر می‌شود؟

هر حکومتی بر مبنای سیستمی حکمرانی می‌کند. ممکن است عنوان آن حکومت با سیستم حکمرانی آن متفاوت و حتی مغایر باشد. به هر حال کشور ما، جمهوری اسلامی ایران، سیستم حکومتش مردم‌سالاری دینی است.

مردم سالاری دینی به این معنی که مردم بر خود حاکمیت دارند، حکومت می‌کنند و حاکمان خود را انتخاب می‌کنند. البته این مردم‌سالاری دینی تماماً به معنای مفهوم دموکراسی رایج نیست.

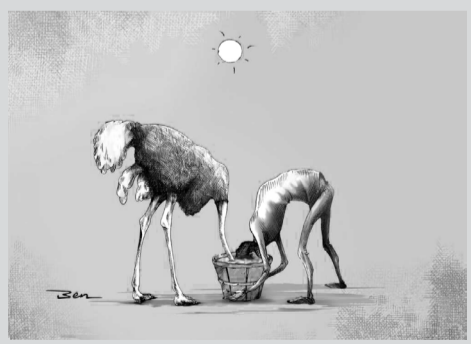
جمهوری اسلامی اساساً دموکراسی نیست. چون دموکراسی یک سیستم حکمرانی کاملاً لیبرالی و با ارزش‌های لیبرالی است. اما در مردم‌سالاری دینی با اینکه به صورت همان دموکراسی است اما پایه مشروعیت آن تنها مردم و اراده آن‌ها نیست، همچنین ارزش‌های دینی حاکم هستند. دین و شریعت پایه مشروعیت آن محسوب شده و مردم با آرای خودشان به آن مقبولیت

ایدئولوژی مجلس در حال مرگ است

سلام بر ایران، حمله‌ی چند بیماری به مرکز، گزارش داده شده است؛ در بین آنان افرادی هستند که با ما همکاری نمی‌کنند، دیگر بدن ما آن بدن قدیمی نیست، در معده هم چیزی جز فتخ باقی نمانده، ارگان‌های اصلی خون ساز در حال جفت‌گیری هستند، کسی به دستورات مغز اهمیتی نمی‌دهد، در اینجا ایدئولوژی مرده است و تنها لذت‌گرایی و فرار از تفکر باب همه اعضا شده، همه به فکر قدرت هستند، گولبول‌های سفید به مراتب در حال افزایش هستند، بیماری‌های اطراف در حال نزدیکی به ما هستند، دیگر هنگام انسجام و اهتمام ورزیدن است.

روزگاری بود که ما به اسهال آمریکایی مبتلا بودیم، هرچند که حاملان این بیماری هنوز در ساختار این بدن دیده می‌شوند، دیگر وقت ویروس کشی است؛ اما آگاه باشید که در غالب همین انتخابات در پشت و پس ریش‌ها و عمامه‌ها ویروس‌هایی هم دیده می‌شوند، که در واقع جای اینکه نماینده شهر قم در مجلس باشند، نماینده آمریکا یا شوروی سابق در مجلس هستند، هرچند که صد رحمت بر همان نماینده غرب زده یا شرق زده تا خود محور، امثال همان‌هایی که در مجلس فعلی آمدند و گفتند اگر حوزه علمیه یا دانشگاه بگوید فلان کار را انجام بده و من مصلحت ندانم، انجام نخواهم داد.

همان‌هایی که عملکرد غلطشان را جوری توجیه کردند و گفتند که حواسمان نبوده، یا برای شفافیت دست مان اشتباه خورده، ما دانشجویان باید آگاه باشیم چرا که ساختار این بدن مقدس تر از همیشه باید بشود، اما این به آن معنا نیست که افرادی بر منصب قدرت می‌نشینند، انسان‌های مقدسی باشند، بدنی که می‌خواهد خود را به امام زمانش برساند، نباید دست ظلم بیفتد، ظلم با لباس اسلام از حکومت کفر پست تر است و ماندنی نیست چرا که (الملک یبقا مع الکفر و لا یبقا مع الظلم).

انقادات، پیشنهادات و راه ارتباطی: ۰۹۹۴۵۰۲۷۸۲۶ qom_anjoman

صاحب امتیاز: انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه قم
مدیر مسئول: علیرضا اکبری‌ان
سرمدییر و ویراستار: محمد رضا اهتمام

کالم مقام سردییر و مسؤل هیئت تحریرییه: معین کرمانی
هیئت تحریرییه: علیرضا اکبری‌ان، محمد رضا اهتمام، ابوالفضل جهانبخش، علی رستم پور، علی عزیزی

سال چهاردهم
شماره ۸۶ | ۵ اسفندماه ۱۴۰۲